

Μητροπολίτης Βεροίας: «Ο Άγιος Λουκάς έτρεφε μεγάλη αγάπη προς την Υπε-ραγία Θεοτόκο»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το απόγευμα της Τρίτης, 11 Αυγούστου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στον Εσπερινό και στη Μεγάλη Παράκληση της Υπεραγίας Θεοτόκου και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Ναό του Αγίου Λουκά του Ιατρού, στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας.

Στο τέλος της ακολουθίας, ο Σεβασμιώτατος, όπως κάθε Τρίτη απόγευμα κατά την **τέλεση της Παράκλησης του Αγίου Λουκά του Ιατρού**, ανέγνωσε τη σχετική ευχή, ενώ πλήθος προσκυνητών προσήλθε για να προσκυνήσει το χαριτόβρυτο ιερό λείψανο του θαυματουργού Αγίου, το οποίο θησαυρίζεται στην Ιερά Μονή.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κηρύττοντας τον θείο λόγο ανέφερε μεταξύ

άλλων: «Μακαρία ή κοιλία ή βαστάσασά Σε, καί μαστοί, οὓς ἐθήλασας».

Τόν μακαρισμό αὐτό μιᾶς ἄγνω-στης γυναίκας πού παρακολουθοῦ-σε τόν Χρι-στό νά ὁμιλεῖ πρὸς τή Μάρθα, ὅπως ἀκούσαμε πρὸ ὀλί-γου στό εὐαγγε-λικό ἀνάγνωσμα, μᾶς διέσωσε ὁ ἱερός εὐαγ-γε-λι-στής Λουκᾶς, ὁ ὁποῖος εἶχε, ὅπως γνω-ρίζουμε ἀπὸ τήν παράδοση, ἕναν ἰδιαίτερο σύνδεσμο μέ τήν Πανα-γία μας, καί μάλιστα εἶναι αὐτός στόν ὁποῖο ὀφείλουμε κάποιες ἀπό τίς θαυματουργές εἰκόνες τῆς Ὑπε-ρα-γίας Θεοτόκου.

Καί ὁ μακαρισμός αὐτός ἀφορᾷ τήν Κυρία Θεοτόκο, πρὸς τήν ὁποία ψάλαμε καί ἐμεῖς καί ἀπόψε, ὅπως καί ὅλες αὐτές τίς ἡμέρες τοῦ Δε-κα-πενταυγούστου, πού προετοι-μα-ζόμαστε νά ἐορτάσουμε τή μεγάλη-λη ἐορτή τῆς Κοιμήσεώς της, τήν Ἱερά Παράκλησή της.

Δέν εἶναι ὅμως μόνο ὁ εὐαγγε-λι-στής Λουκᾶς, ὁ ὁποῖος διεκρί-νε-το γιά τήν ἀγάπη καί τόν σεβα-σμό πού ἔτρεφε πρὸς τήν Παναγία Μητέρα τοῦ Κυρίου μας. Τήν ἴδια ἀγάπη καί τόν ἴδιο σεβασμό ἔτρεφε πρὸς τήν Ὑπε-ραγία Θεοτόκο καί ὁ ἅγιος Λουκᾶς, ὁ ἀρχιεπίσκοπος Συμφε-ρου-πό-λε-ως, ὁ ἱατρός καί θαυμα-τουρ-γός. Ἄς ἀκούσουμε, λοιπόν, τί λέγει ὁ ἴδιος σέ μία ἀπό τίς ὁμιλίες του γιά τήν Πα-ναγία μας.

«Πῶς μπορούμε νά μήν θαυμά-ζου-με μέ ὅλη μας τήν καρδιά τήν Ὑπεραγία Παρθένο πού ἔγινε ὄρ-γα--νο τοῦ μεγάλου μυστηρίου τοῦ Θεοῦ καί ἡ ὁποία μέ τήν καθα-ρό-τη-τα καί ἀγιότητά της ὑπηρέ-τησε τό μεγάλο ἔργο τῆς ἐνσαρ-κώ-σεως τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ; Πῶς μπο-ροῦ-με νά μήν τήν ἀπο-κα-λοῦμε “τιμι-ωτέραν τῶν Χερουβίμ καί ἐν-δο-ξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σερα-φίμ”;» ρωτᾷ ὁ ἅγιος Λουκᾶς. Καί συνεχίζει: «Μήπως ἡ Μητέρα τοῦ ἴδιου τοῦ οὐρανίου βασιλέως δέν εἶναι ὑψηλοτέρα ὅλων τῶν ὑπη-κό-ων του; Φυσικά, ναί. Γι’ αὐτό καί πρέπει νά τήν τιμοῦμε μέ ὅλη μας τήν καρδιά καί νά τήν θεω-ροῦμε οὐράνια Μητέρα. Καί ἀκόμη πρέπει νά ἐκπληρώνου-με τόν λό-γο της· “ἰδοὺ γάρ ἀπὸ τοῦ νῦν μα-κα-ριοῦσι με πᾶσαι αἱ γε-νε-αί”.

Αὐτός εἶναι ὁ λόγος πού ὅλοι ἐμεῖς οἱ ὀρθό-δο-ξοι χριστιανοί τήν τιμοῦμε καί τήν μακαρίζουμε καί προσευχό-μα-σθε πρὸς Αὐτήν καί προστρέχουμε σέ Αὐτήν λέγοντάς της: “Ὑπε-ρα-γία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.”

Ὑπάρχουν βεβαίως», συνεχίζει ὁ ἅγιος Λουκᾶς, «κάποιοι πού λένε ὅτι δέν εἶναι δυνατόν νά ψάχνου-με τή σωτηρία στήν Παναγία, ἀφοῦ ἕνας εἶναι ὁ Σωτήρας μας, ὁ Χρι-στός, καί αὐτός μᾶς σώζει».

Αυτό όμως πού λέγουν, λέγει ο άγιος, δέν είναι σω-στό, «γιατί έμείς γνωρίζουμε ότι ο κόσμος θά σωθεί από τόν Υίο καί Θεό της, τόν Κύ-ριο μας Ίησοϋ Χριστό. Γνω-ρίζουμε όμως επίσης ότι ή Παναγία μας μάς βοηθά μέ τίς προσευχές της ενώ-πιον τοϋ Υιοϋ της, καί γι' αυτό τίς ζη-τούμε.

Καί όταν», συνεχίζει ο άγιος Λου-κάς, «ο απόστολος Παϋλος λέ-γει για τόν έαυτό του “τοίς πᾶσι γέ-γο-να τά πάντα, ίνα πάντως τι-νάς σώ-σω”, καί αυτό σημαίνει ότι θεω-ρεΐ ο πρω--τοκο-ρυφαίος από-στο--λος τόν έαυτό του ίκανό νά σώ-σει άλλους ανθρώ-πους, είναι φυσικό νά μπο-ρεΐ νά τό κάνει καί ή Παναγία μας.

Πώς μπορεί, λοιπόν, νά μάς σώ-σει ή Ύπεραγία Θεοτόκος;

Μπορεΐ νά μάς σώσει μέ τίς προ-σευχές της, μέ τή διδασκαλία της, μέ τήν έγγύτητά της πρός τόν Κύ-ριο Ίησοϋ Χριστό. Είναι ή προ-στά-τιδά μας, ή εύλογημένη μητέ-ρα όλων τών χριστιανών, καί γι' αϋ-τό τόν λόγο τήν επικαλούμεθα λέ--γο-ντας: “Ύπεραγία Θεοτόκε σώ-σον ήμᾶς”.

Τήν επικαλούμεθα άκόμη, για---τί έχει μεγάλη δύναμη καί έξου---σία νά μάς προστατεύσει από τόν διάβολο, ο όποιος μέ τούς πειρασμούς καί μέ μέ τίς παγίδες του προσπαθεΐ νά μάς κερδίσει καί νά μάς απομα-κρύνει από τόν Θεό.

Καί μπορεΐ νά τό επιτύχει, εάν έμείς δέν είμεθα προσεκτικοί στή ζωή μας, εάν δέν άντιστεκόμεθα στους πειρασμούς καί στους έμπα-θεις λογισμούς· εάν δέν φροντί-ζουμε νά καθαίρουμε τήν ψυχή μας από τούς ρύπους τής άμαρτίας μέ τόν προσωπικό μας άγώνα καί μέ τά ιερά μυστήρια τής Έκκλησίας μας, ιδιαιτέρως όμως μέ τό μυ-στή-ριο τής ιερᾶς Έξομολογήσεως· εάν δέν αξιοποιούμε τήν προσευ-χή, τή με-λέ-τη καί όλα τά πνευ-μα-τικά μέσα τά όποια θέτει στή διά-θεσή μας ή Έκκλησία για νά μάς ένι-σχύσει στήν προσπά-θειά μας, αλλά κυρίως, εάν δέν ζητούμε τή χάρη καί τή βοήθεια τής Κυρίας Θεο-τό-κου, ή όποία ύπῆρξε στή ζωή «κα-θα--ρω-τέρα λαμπηδόνων ήλια-κών», καί γι' αυτό άξιώθηκε τής μεγάλης τιμής νά γίνει Μητέρα τοϋ Θεοϋ καί νά μακαρίζεται από τίς γενεές τών ανθρώπων.

Άς τήν παρακαλούμε, λοιπόν, νά μάς ένισχύει στόν άγώνα μας για νά διατηρούμεθα καθαροί «από παντός μολυσμοϋ σαρκός καί πνεύ--ματος», ώστε νά εύαρεστοϋμε τόν Θεό καί νά άξιωθοϋμε τοϋ μα-κα-ρισμοϋ τών καθαρών τῇ καρδίᾳ, οί όποιοι σύμφωνα μέ τήν υπό-σχε-ση τοϋ Χριστοϋ «τόν Θεόν ὄψο-ν-ται».

